

TEKI ŹRÓDŁOWE

Rzeczywistość Zagłębia Miedziowego
w dalekopisach, lipiec 1980–grudzień 1981

Teki źródłowe

Muzeum Historyczne w Lubinie

Rzeczywistość Zagłębia Miedziowego w dalekopisach, lipiec 1980–grudzień 1981

Prezentujemy Państwu teleksy, jakie wysyłano z Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Legnicy (KW PZPR) do Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (KC PZPR). Opieramy się na zachowanych materiałach zdeponowanych w Archiwum Państwowym we Wrocławiu, Odział Legnica (AP Legnica). Numeracja wskazuje, iż nie wszystkie teleksy się zachowały. Podczas prac edytorskich ujednoliliśmy pisownię, w tym znaki interpunkcyjne. Aparat naukowy służy do dalszych prac poznawczych związanych z życiem codziennym w Zagłębiu Miedziowym, a także ma za zadanie ułatwiać odbiór dokumentu.

1981, kwiecień 7 Teleks nr 136

AP Legnica, KW PZPR, sygn. 749
maszynopis

Uprzejmie informuję, że w dniu 6 kwietnia br. odbyły się w większych zakładach pracy województwa kolejne spotkania aparatu partyjnego z pracownikami i aktywnym partyjnym bezpośrednio na stanowiskach pracy.

Przekazując treść podnoszonych problemów, pytań i postulatów ze spotkania z załogą oddziału dołowego C-1 Zakładów Górniczych „Rudna” w Polkowicach:

1. Rozwiązania radykalnego wymaga sprawa budownictwa mieszkaniowego i towarzyszącego. Za społeczne pieniądze buduje się w kraju szereg obiektów wyższej potrzeby, podczas gdy na nowych osiedlach brak jest sklepów, szkół i przedszkoli.
2. Do ZG „Rudna” kierowani są absolwenci szkół i nie można im zapewnić mieszkań. Nie widać poprawy w budownictwie mieszkaniowym i towarzyszącym.
3. Sytuacja zaopatrzeniowa Polkowic jest „gorsza niż tragiczna. Przy takich racjach żywnościowych jakie są teraz, górnik nie może pracować. W kioskach i stołówkach nie ma co kupić do jedzenia”.
4. Krytycznie oceniano stan budownictwa socjalno-bytowego w zakładach. „ZG „Rudna” jest zakładem nowoczesnym, a w szatni dwóch górników ma jeden hak, nie ma nawet lustra”.
5. Zniecierpliwienie wywołuje brak jasnego stanowiska w sprawie premii eksportowej i dodatków szkodliwościowych dla górników LGOM. Stanowią one treść porozumienia podpisanego z Ministrem Hutnictwa w 1980 roku. Problem ten przedstawiono w kontekście faktu, że „górnikom te dodatki się należały, inni brali, a oni dopiero [się] musieli się o swoje upominać”.
6. Krytycznie oceniano praktykowane aktualnie formy dyskusji społecznej i konsultacji. „Dyskusja przebiega po staremu, a przykładem są kartki na mięso. Mimo szeregu uwag i wniosków społeczeństwa w zwiększeniu przydziałów, centrala wprowadziła do obiegu kartki wydrukowane w lutym, a więc według krytykowanych i odrzucanych norm. Wniosek taki, że dyskusja sobie, a decyzje i tak są inne. Bierze się ludzi na przetrzymanie jak dawniej”.
7. Pytano, kto kryje sprawę rozliczenia winnych stanu gospodarki? „Dlaczego tak długo trwa sprawa Szczepańskiego. Dlaczego nie rozlicza się Gierka i Jaroszewicza, dlatego ich się nie karze za nadużycia? Górnik jak wyniesie z kopalni żarówkę, to na drugi dzień ma kolegium i jeszcze ogłosi to w prasie! Oni też na to zasługują”.

8. Krytycznie pytano, dlaczego w województwach ościennych (wałbrzyskie, leszczyńskie) jest lepsze zaopatrzenie i większe przydziały towarów?
9. Oceniano, że w reformie „tylko się mówi a nic się nie robi. Komu zależy na hamowaniu reformy? Zamiast się poprawić, to się pogarsza”.
10. Podniesiono problem kierowniczej roli partii. Uważano, że „aby władza była dobra musi być konkurencja. Już tyle razy PZPR wykazała, że tak czy inaczej dochodzi do upadku. Dlaczego tak kurczowo trzyma więc władzę. Może należałoby przekazać ją na jakiś czas komu innemu, np. SD”.
11. Stwierdzono, że „odnowa jest nowym hasłem, bo po prostu nic się nie robi”. Uznano, że zacząć należy od generalnej zmiany kadr, także tych dotychczas dobrych, ale obciążonych oceną minionego okresu. Tymczasem – stwierdzono – dla ludzi, którzy popełniali błędy przygotowano nowe ciepłe posady. Towarzysz Barcikowski rozłożył polskie rolnictwo, a teraz nas poucza, co należy robić, aby je odbudować”.
12. Uważano, że należy – w aktualnej sytuacji życiowej – powrócić do zacieśnienia więzi i współpracy poszczególnych zakładów z jednostkami rolnymi, a w ramach świadomej pomocy zakłady pracy miałyby dodatkowe przydziały żywności.

Na zakończenie spotkania, krytycznie oceniając dotychczasowy system i wiarygodność przekazywania informacji z takich spotkań, zobligowano uczestniczących w spotkaniu pracowników aparatu do ponownego spotkania w celu dalszego wyjaśnienia podnoszonych problemów, a także do przekazania załodze kopii potwierdzających przekazanie informacji do KC oraz zainteresowanych instytucji (treść wniosków dotyczyła także Ministra Hutnictwa, Wojewody Legnickiego, Dyrektora KGHM).

W świetle powyższego przekazuję uprzejmie pełną treść poruszanych problemów.

Sekretarz KW PZPR

Janusz Jania

Muzeum Historyczne w Lubinie

Seria wydawnicza:
Teki Źródłowe Muzeum Historycznego w Lubinie

Tom I
Rzeczywistość Zagłębia Miedziowego w dalekopisach, lipiec 1980–grudzień 1981

Wstęp, wybór i opracowanie
Marek Zawadka

Opracowanie graficzne
Jacek Świerad

Skład i łamanie
Ewa Danilewicz

Publikacja w ramach projektu: „Karnawał wolności”, czy walka o szacunek i godność. Zagłębie Miedziowe w okresie „pierwszej Solidarności”, pod redakcją Marka Zawadki

© Copyright by Muzeum Historyczne w Lubinie
Lubin 2021–2023